

Till den skönhet som är god

*Jag fick ett besök i min källare —
för vaktarens skull var hon djupt beslöjad
Jag lät sätta fram bröd och vatten åt henne —
Vaktaren gav jag mutor, han blev min tjänare
När han gick bort tog jag fram ur hålet i muren
vad jag borde gömt undan av läckerheter
vad jag gömt undan av hopp, av lust till frihet
Bit efter bit tog jag fram. Hon nöjde sig inte
Bit efter bit av vad som fanns kvar av mig
Gästfrihet är en lag utan lag, som nöden
Hon nöjde sig inte med mindre än hjärtat
Med det gick hon bort och lämnade mig i mörkret
ensam, mer än jag någonsin varit förut.*

II

*Vad är en evighet?
Det är det ögonblick då du var borta
Hur många sådana ögonblick finns i livet?
Många
Men lägger du dem alla tillsammans
blir summan ändå bara ett ögonblick
ett enda
som är en evighet:
Det är det ögonblicket
då du själv till slut blir borta.*

III

*Möta dig är min tröst och min enda tanke
Långsam död har dagen varit. Jag väntar Natten
då jag får höra din röst: Jag är på väg, jag kommer!
Då jag får höra rösten av dig: Jag är nära dörren!
Lägg dig rak med armarna utefter kroppens sidor
Andas djupt och höj bröstet. Mitt hjärtas hjärta
min tankes tanke, låt allting sjunka till botten!
Själ av min själ, var uppmärksam på vad som händer:
Det knakar i dörren. Råttornas gnagande tystnar
Dörren står på vid gavel, murarna viker åt sidan
som för ett drag. Jag vilar i luft, i det fria
Hon står bredvid. Hon lutar sig, sänker sitt öga
in i mitt blundande öga. Jag ser på dess insida
skuggan av henne. Stunden med henne har kommit
med synen av henne, med henne själv har den kommit.*

Av Gunnar Ekelöf